

[Bernhard Baunsgaard]

sag bøjer sig, til trods for at der er tale om en stor straf, og i en anden sag ikke bøjer sig, selv om straffen i denne sag er mindre. Alene af denne grund vil jeg understrege, at det drejer sig om at gøre Danmark til en hel retsstat på dette område. Flyt det væk fra den administrative myndighed, netop fordi vi kan risikere politisk pression i visse sager!

Det er blevet fremført af andre ordførere – jeg tror, det især var CDs ordfører – at ordningen jo har fungeret godt. Nej, det tror jeg er for dristigt en slutning at drage. Vi ved, at myndighederne, når de ønsker sager prøvet i tredje instans, i 100 pct. af tilfældene får lov til at prøve dem. Vi ved, at når det er borgere, der er implicerede, så er det i sådan noget som 15 pct. af tilfældene, man får lov til at prøve dem. Det kan være, det er en rimelig afgørelse, men der ligger i hvert fald ikke, sådan som CDs ordfører ville have os til at tro, nogen som helst garanti for, at det er sådan.

Når man skal drøfte, hvorvidt det er rimeligt at give tredjeinstansbevilling, så vil man altid spørge anklagemyndigheden, hvad den mener om denne sag. Man spørger aldrig borgerens forsvarer. Det er i hvert fald ikke noget, som sker automatisk, sådan som det automatisk sker, at man spørger anklageren. Dette er ikke et rimeligt princip. Det er i hvert fald ikke et princip, som garanterer en rigtig afgørelse.

Jeg må jo notere, at der ikke i denne omgang bliver flertal for ændringsforslagene, men jeg har også noteret mig, at der fra visse partiers side er åbenhed over for sagen, og jeg håber, at de partier, som er åbne over for sagen – jeg lagde mærke til den konservative ordførers udtalelse om, at man vil arbejde videre med spørgsmålet – de partier, der forstår princippet, i fællesskab vil fremsætte et forslag i næste samling, så vi omsider efter mere end 110 års forløb kan få gennemført dette princip, der er helt i overensstemmelse med ånden i vor grundlov.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Nu synes jeg personlig ikke, det er afgørende, om et princip er 110 eller 210 eller 10 år gammelt. Det kommer lidt an på, hvordan det i øvrigt fungerer.

Det, jeg gik herop for at sige, var, at jeg overvurderer ikke et partis – slet ikke mit lille partis – muligheder for at øve politisk pression, men i og med at sagen ligger, hvor den ligger, har vi en mulighed for at rejse debatten og få andre involveret i debatten. Det har vi ikke, når sagen ligger inden for retssystemet. Jeg synes, de radikales tillid til dette retssystem er helt fantastisk, og jeg mener, den måske er lige overdreven nok. Så neutralt er retssystemet vel heller ikke i samfundet, som hr. Bernhard Baunsgaard lægger op til.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der vil altid være mulighed for at rejse en politisk debat om en lov. Er man ikke tilfreds med lovens virkning, kan man altid rejse den politiske diskussion, om vi ikke skal lave den om. Men er det en politisk myndighed, der i givne situationer lader sig presse til en afgørelse, så bliver det tilfældigt for den enkelte borger, om han eller hun får gavn af denne politiske pression. Vi kan oven i købet risikere, at en minister lader sig presse til noget, som er urimeligt.

Derfor skal vi have skabt en retstilstand. Vi må ikke overlade det til tilfældigheder.

Alice Hedegaard (DR):

Som medlem af retsudvalget har jeg også været med til at indstille lovforslaget til endelig vedtagelse i den affattelse, hvori det foreligger. Men for at tilkendegive, at vi ønsker, at reglerne ændres, vil retsforbundet stemme for ændringsforslagene fra de radikale, og vi vil også tilbyde vores støtte til at arbejde videre med sagen for at få ændret reglerne på dette område.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 22 stemte for, 130 imod.

Ændringsforslag nr. 2–14 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.